

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

Sententiæ declaratoriæ suspensionis contentæ in c. Dolentes, de celebr.
Missar. Form. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

22 Et quamquam contraria praxis frequenter servetur in Curiis Episcopalis. Regni Neapolitani, illam tamen dum Venusiam Vicarius servare nolui, quia tum à jure, tum à DD. supra allegatis improbat, & aliis concordantibus citatis fufius reprobatur. D. Raynald. *obfer. crim. fupplem. ad cap. 2. fupplem. 2. ann. 135. ad n. 147. & n. 172.* Et ad fummum ex vi præcepti ad informandam Curiam, & aliorum fimilium; delinquentes poterunt folùm effici, & reddi contumaces ad effectum, ut habeantur pro confefsis, & convictis, aliis extantibus indiciis, & probationibus; & ut tanquam tales condemnari poffint in pœnam patrati delicti, non verò ut valeant condemnari in pœnam comminatum in præcepto, feu citatione, ut Div. Raynald. obfervat *ibid. n. 143.*

De fufpenfione contenta in c. dolentes de celebrat. miffar.

Ut Divina officia ftudiofè, & devotè celebrentur, præfertim in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclefiis Epifcopi, aliiq; Ordinarii, evigilare debent. Quare fi ad reformandam choralium feftinantiam, fcurrilitatem, & indevotam pfalmodiæ recitationem, feu corporis compofitionem, paternæ admonitiones, & charitas benigna Paftoris non juvant, nec profunt, potestas omninò adhibeatur, & pœna fufpenfionis in hac Decretali Concilii Generalis Lateranenfis fub Innoc. III. emanatæ contenta coercendi erunt refractarii, præmiſſo Decreto fequenti.

Sententiæ, fivè Decreti Sufpenfionis.

F O R M U L A VII.

Vifa, & attenta informatione capta, ex qua conftat Canonicum (fivè Presbyterum) N. & Canonicum N. Decreti Concilii Lateranenfis, & noſtri Edicti, fuper devota, & ftudiofa Divinorum officiorum celebratione, & intereffentia, etiam poſt paternales admonitiones noſtras, transgreſſores, & violatores exiſtere, ipſos à divinis (feu ab officio, per tres meſes ſuſpendimus, & ſuſpenſos totaliter declaramus, & denunciamus, & intimari, & ad valvas Capituli publicari mandamus.

N. Vic. Gen.

N. Aſtuarius.

S U M M A R I U M.

- 1 Laici ſunt idonei Teſtes ad probandas ſcurrilitates Clericorum in Choro.
- 2 Edictum affixum in Sacrario, ſtat loco monitionis.
- 3 Canonici tenentur intereſſe lectioni Canonici Theologi.
- 4 Prætenſio præcedentiæ, non excuſat à reſidentia, quando Epifcopus locum assignavit.
- 5 Canonicus primo receptus, an & quando locum cedat Canonico Presbytero,

- ſecundo recepto, & ſtallum recuperet, ſi fiat Sacerdos offenditur, & n. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. & 13.
14. Presbyteri ſimplices, debent inter ſe præcedere juxta antianitatem ſuſcepti ordinis Presbyteratus, etiam ſi aliquis ex eis ſit Doctor, vel Vicarius foraneus.
 15. Conſuetudo immemorabilis nunquam cenſetur excluſa, & n. 16. & 17.
 18. Conſuetudo, quæ in loco viget, ut Vicarius foraneus præcedat alios Presbyteros, ſervanda eſt.

19 Vi-

- 19 Vicarius foraneus, alios Presbyteros antianos non præcedit, etiamsi sit Vicarius S. Officii.
- 20 Canonici, & alii Presbyteri Choro additi, quando dicantur transgressores c. dolentes de celebr. missar.
- 21 Episcopus non potest Beneficiati addere onera in fundatione non apposita, aut à Sac. Canonibus non imposita.
- 22 Ordinarii locorum in condendis legibus, & statutis, non quod est melius simpliciter, sed quod est melius possibile velle debent.
- 23 Choro inservientes, simoniti etiam per Edictum, non se emendant, & indevoti persistunt, sunt sine venia suspendendi à divinis, etiam ex sola informatà conscientia.
- 24 Episcopus diebus festis, interesse debet Choro, & afferuntur rationes.

ADNOTATIONES.

EX QUÀ CONSTAT. Si de transgressionibus legis Ordinarii, & aliis à jure prohibitis actionibus, juridicè constare non possit, ut pote, quia testes potentiam, & vindictam transgressorum formidantes, trepidant veritatem propalare: utendum, erit remedio Concilii jam insinuato in præcedenti formula, advertendo, quod ad probandum hoc crimen non solum sunt idonei testes clerici, & Presbyteri qui sedent in Presbytero, sed etiam laici extranei, qui dum in Ecclesia morantur observare, audire, & videre possunt actiones choralium prohibitas.

Et nostri Edicti. Hac clausula in formula expressa, commonetur Episcopus, Ordinarius ut in primordio sui gubernii debeat edocere capitula suæ Diœcesis, quomodo in Choro, sit psallendum, qua pausa, & compositione corporis, & devotione, juxta Formulam à me datam sive aliam similem, & observantiam ordinationum, & præceptorum injungere non solum sub pœna punctaturarum, sed etiam suspensionis à Divinis, nam post hujus Edicti evulgationem, choro inservientes, si fiant transgressores, possunt puniri absque alia monitione, cujus loco

successit Edictum quod loco patenti in Sacrario affixum stare debet.

Et interessentia. Præter chori interessentiam, debent Canonici intervenire concioni tempore quadragesimæ, nec non lectioni faciendæ per Canonicum Theologum qui idcirco tenetur diebus præscriptis explicare Sac. Scripturam, nec potest ab hoc onere se eximere sub prætextu, quod non habeat auditores, ut declaravit Sac. Congr. Concilii in Fundana 15. Octobris 1618. lib. 4. *Visit. Sac. limit.* quam per extensum refert Crisp. inter Decreta *Visit. Apostolic.* quæ typis Montis Falisci edidit anno 1703. c. 5. §. 2. num. 1. his verbis -- *lectioni Sac. Scripturæ teneri saltem assistere Canonicos, ideoque Canonicum Theologum injunctum sibi munus, hoc certè prætextu detrectare non posse, quod nullum habeat auditorem, ac proinde ab Episcopo cogendum esse statutis diebus ad ipsius Sac. Scripturæ expositionem.* Et concordant aliæ declarationes, & auctoritates à me allegatæ *part. 1. tit. 2. ad form. 5. num. 8. & 9. par. 2. tit. 16. ad form. 10. num. 6.*

Et quatenus aliquis ex Canonicis sive Præbendatis, Officiis Divinis in Choro, Concioni, aut lectioni Canonici Theologi, interesse recusaret prætextu præcedentiæ, & dignioris loci non dati non debet per hoc excusari; sed subtractione distributionum, & contumacia durante aliis penis erit mulctandus; quoties ab Episcopo (qui omnes controversias inter Ecclesiasticos de præcedentia componit appellatione remota, *Concil. Trid. c. 12. sess. 35. de regular. ibique Gallemart. n. 1. Gavant. in manual. verb. præcedentia num. 1.*) fuerit assignatus locus in quo stare, & sedere debeat saltem provisionaliter, donec in petitorio controversia decidatur.

Et quia frequenter talis controversia oriri solet inter Canonicos diversi ordinis, puta quia Canonicus Diaconus primo loco in Capitulo, & Choro receptus non vult locum cedere Canonico Presbytero postea provisio: vel Canonicus Diaconus primo receptus, qui locum cessit Canonico Presbytero secundo provisio, factus Sacerdos vult locum recuperare, & aliam à stallo depellere, est sci-

sciendum, quod ad servandum ordinem hierarchicum in præeminentiis, est attendenda ordinis prærogativa, juxta definitionem text. in c. statumus de major. & obed. & idem in primo casu Sac. Congr. Rituum sæpè sæpius declaravit, quod Canonicus Subdiaconus, aut Diaconus, teneatur locum digniorem cedere Canonico Presbytero, licet postea recepto, & amissio, ut patet tam ex Decretis antiquioribus, quæ congerit Pignatell. *consult. 55. n. 12. & seqq. tom. 3.* quam ex aliis recentioribus, quæ à me relata fuerunt *tom. 1. tit. 2. ad form. 4. num. 23.* & hoc non obstante Ecclesiæ, in qua recipitur contraria consuetudine, quæ abusus dicitur ut habetur in Decreto per extensum adducto à Ricc. *collect. 1446.*

7 In secundo vero casu, Panimoll. *dec. 1. annot. 8. n. 26.* tenet, quod ubi præbendæ non sunt distinctæ, sed omnes requirunt ordinem presbyteralem, præcedentia competat secundum ordinem receptionis, adeo ut si primus receptus non sit Sacerdos, donec ordinetur, præcedat Sacerdos secundo receptus; sed postquam promotus fuerit ad sacrum presbyteratus ordinem, habere debeat præcedentiam, & locum secundum tempus suæ receptionis, prout si à principio fuisset presbyter, cum non amiserit suum jus & quod Canonicus Presbyter secundo receptus, debeat libere dimittere locum primo recepto, & deinde Presbytero ordinato restituere, & eum in omnibus reintegrare, & allegat Barbof. *in sum. decis. Apostol. collect. 91. n. 5.* & alias auctoritates.

8 Huic opinioni assistit regula, *qui prior est tempore, prior est jure*: ex qua provenit, quod Canonicus, qui prius cæpit possessionem debeat habere præcedentiam in Choro, in danda voce, & aliis juribus, ut firmant Gonzal. *ad regul. 8. §. 3. proem. num. 24. & 25.* Ricc. *in prax. rcr. for. Eccles. part. 1. resol. 565. num. 4.* & ratio ea est, quia jus præcedentiæ non oritur ex dignitate, vel prærogativa alicui concessa sed ex sola possessione, & illius exercitio, ut ajunt Gonzal. *glos. 5. §. 9. num. 116.* & Lotter. *de re benef. lib. 2. quæst. 25. n. 38.* & alii ab eis allegati.

9 At licet hæc de juris rigore urgeant:

nihilominus videtur dicendum, quod etiam in d. secundo casu, Canonicus secundo receptus, qui tanquam Presbyter præcedentiam obtinuit, debeat manenteneri, quamvis Canonicus Diaconus primò receptus postea fiat Sacerdos; quia jus prælationis semel adeptum, nunquam ammittitur, ut Sac. Congr. Rituum declaravit, teste Pignatell. *dict. consult. 55. num. 25.* Nec subsistit in jure prout dicit Panimoll. quod Canonicus Diaconus per cessionem loci Canonico Presbytero factam non amiserit jus, & idem debeat jam ad Sacerdotium promotus reintegrari, quia hoc jus non potest stare in suspenso, nisi admittatur absurdum contra dispositionem text. in *l. fin. ff. commun. præd.* imò juris est quod semel extinctum, & amissum, amplius non reviviscat, nisi per Principem iterum concedatur, ut in terminis præcedentiæ ait Navar. *conf. 10. n. 5. de major. & obed.* etiam si postea causa amissionis cessaverit Cyriac. *contr. 310. num. 113. 114. & 115.* Et hinc est, quod in provisione Beneficii jurispatronatus, proximior, qui est præsentandus si tempore præsentationis non est capax, non tollit jus quæsitum remotiori præsentato, quamvis habitas proximioris superveniat, Card. de Luc. *de jurep. disc. 45. num. 6.* immò proximior in præjudicium remotioris jam præsentati, & habitis requisita, nec est dispensandus à Papa, ut respondit Sac. Congregat. Concilii *in una Bononien. 16. Julii 1695.*

Neque obstat regula, *qui prior est tempore, prior est jure*: quia habet locum quando cætera sunt paria, & non habet locum quando est expressum in jure contrarium, ut expressum reperitur in *dict. c. statumus de major. & obed.* ut respondet Navar. *in d. conf. 10. num. 8. & 9. tit. eod.* Nihilque facit distinctio Præbendarum: quia sive sint distinctæ, sive non, semper viget ratio ordinis hierarchiæ: ut qui prior est in ordine, in loco etiam præcedere debeat: & demum non obstant rationes, & auctoritates in contrarium supra allegatæ: quia in materia præcedentiæ inter Ecclesiasticos, standum est declarationibus Sac. Congr. Rituum, ut monet

monet Card. de Luc. de præminen. disc. 23. num. 4.

Si autem præcedentiæ controversia oriatur in aliis Ecclesiis, in quibus Honoræ Canonice, & alia Divina Officia persolvuntur, prout in Collegiatis, vel in receptitiis, in quibus Clerici, & Presbyteri patrimoniales, ad participationem reddituum massæ communis non admittuntur, nisi illis more Canonorum inserviant: tunc eadem regula servanda erit, ut qui prius presbyter fuerit ordinatus aliis postea ordinatis præcedere debeat, etiam si inter eos adsit Doctor, vel Vicarius Foraneus Episcopi, qui alios Presbyteros non procedit ex hoc solo, quod sit Vicarius: quia ratione hujus officii, nulla ei competit præcedentia in Choro, sessionibus, processionibus, & aliis actibus, & functionibus Ecclesiasticis, ut pluries Sac. Rituum Congreg. declaravit, cujus decreta congerit Barbof. de Canonic. & Dignitat. cap. 5. num. 57. non obstante contraria consuetudine, idem Barbof. loc. cit. c. 18. num. 33. & in summ. decis. Apostol. collect. 718. n. 2. & 3.

15 Veruntamen per hæc Decreta, non censetur exclusa consuetudo contraria immemorabilis, cui nunquam derogatur, nisi expressè dicatur, prout planum est, in lege Cæremonialis, in Decretis Concilii Trident. & in Constitutionibus Apostolicis. De libro enim Cæremonialis, quod non tollat immemorabilem, jam sæpè declaravit Sac. Congr. Rit. prout refert Barbof. in summ. decis. Apostol. collect. 78. numer. 5. quamvis in Bulla confirmatoria sit expressè derogatum consuetudinibus contrariis, & in Salamantina 10. Januarii 1604.

16 De Decretis Concilii Trident. habentibus Decretum irritans, & clausulam sublata, quod non tollant immemorabilem, jam pluries tenuit Rot. & præcisè in Legion. Parochialis 27. Aprilis 1703. §. Nec dici potest coram Pio impressa post me par. 2. decis. 47. in qua aliæ Decisiones allegantur.

17 De constitutionibus Apostolicis, quod nunquam censeantur derogare immemorabili, nisi expressè de immemorabili mentio fiat, firmavit eadem Rot. in Bur-

gen. juris deputandi Curatum 21. Februar. 1684. coram Albergato §. Corruere pariter impressa post me distinct. part. 2. decis. 12.

Et sic, si in aliqua Ecclesia ex Consuetudine immemorabili, Vicarius foraneus, ratione Officii alios Presbyteros, quamvis antianos præcedit, servanda est quia in jure honorifico præcedentia ablata deformitate, totum facit consuetudo, Rot. coram Seraph. decis. 716. n. 17. Panimoll. d. decis. 1. num. 19. & 20. & favore Vicarii foranei servandam esse, respondit quoque Sac. Congreg. Episc. & Regular. prout referunt Nicol. in Flosc. verb. Vicarius n. 81. & in lucubr. can. lib. I. c. 28. n. 25. Pignatell. consult. 83. num. 4. rom. 4. Præcisè autem hac consuetudine, Vicarius foraneus alios Presbyteros antiquiores non præcedet, etiam si esset Vicarius Tribunalis S. Officii, ut notat Caren. de Sanct. Offic. par. 1. tit. II. §. 1. n. 2.

Transgressores, & violatores existere 20 Transgressor, & violator decreti Concilii Lateranensis relati in d. c. dolentes dicitur, qui post evulgationem Edicti Episcopi super illius observantia, pluries punctatus non se emendat, & monitus non se abstinere, a colloquiis vanis, risibus, nugis, sumptione tabacchi, legendis litteris, & fabellis: item si monitus ut deponat comam fictitiam, si non spallit, vel psallit oscitanter, & syncopando; si sedit & quando standum est, vel non genuflectit, & cæremonias à rubrica præscriptas spernit indevotè complet: hæc & similia cadunt sub censura d. decreti. Cæterum si Episcopus in Edicto, præter ea, quæ tempus, ordinem, devotionem, corporis compositionem, psalmodiæ integritatem, & pausam juxta rubricas, & morem Ecclesiæ respiciunt, aliquid aliud præciperet, vel onus adderet, ad quod nec de jure, nec ex laudabili consuetudine aut statuto, Canonici, vel Clerici non tenentur, si illud non observarent, nec executioni mandarent, non dicerentur transgressores Edicti, nec idcirco suspendi, aut alio modo puniri possent; quia Ordinarium nova onera in fundatione Beneficiatis, & aliis Clericis à Sac. canonicis, & Conciliis non imposita, addere seù augere non potest, Barbof. supra Concil.

cil. Trid. c. 5. sess. 25. de reform. n. 7. Ricc. in prax. par. 4. resol. 468. n. 2. ubi hoc ampliat, etiam si aliquo tempore ex sua voluntate præstiterint, Garc. de benef. par. 7. c. 1. n. 111. & 112. Fagn. in cap. conquereute n. 24. & 25. de cleric. non resid. & etiam si consensus Canonicorum antecessorum intercessisset, Ricc. loco cit. resol. 463. per tot. S. Congr. Conc. in Sarnen. 3. Julii 1690. in qua responsum fuit, Episcopum non potuisse addere onus Penitentiariæ, Canonicatui Erecto per Testatorem cum solo onere missarum, & in Asten. 14. Feb. 1699. in qua fuit responsum, onus personalis residentiæ, & celebrationis missarum per se ipsum a fundatore non injunctum, non potuisse addi per Executorem Testamentarium, neque in provisione Episcopi.

22 Quamobrem Episcopi, & alii Ordinarii, quoties Edicta, & Statuta Synodalia promulgant, debent respicere ulterius, non solum ad jus purum, & rigorosum sed etiam ad homines, ad loca, & ad tempus, quibus, vel in quibus leges sunt constituendæ: nam legislator, qui debet ordinare hominem in finem, non debet respicere in legem absolutè, sed prout est applicabilis, & conveniens eis, qui sunt ordinandi per legem in ultimum finem, & sic non quod est melius simpliciter, sed quod est melius possibile velle debet, ut bene advertit Sebast. Medic. tom. 1. in repetit. c. erit 4. dist. n. 55. post tract. de legib. & stat.

23 Suspendimus. Qui in Choro Divina Officia indevote, & inordinatè recitant & persolvunt, postquam moniti sint etiam per Edictum, & non se emendent, sunt absque venia suspendendi à Divinis in totum, vel à celebratione missæ tantum, aut ab ingressu Ecclesiæ arbitrio Episcopi, ut ait gloss. in clem. cupientes, verb. suspensis de pen. quia Decreto Concil. Lateranensis (quod absolutè præcipit, ut studiosè, & devotè celebrentur ibi -- *districte præcipimus in virtute obedientiæ, ut Divinum Officium nocturnum pariter, & diurnum studiosè celebrent, pariter & devoto*) recusant obedire, & idè qui nescit sacris parere canonibus, nec sacris administrare est dignus Altaribus, ut inquit D. Gregorius in c. hac consona 25. quæst. 1. hocque faciendum erit etiam sine processu,

& ex sola informata conscientia, juxta modum supra in præcedenti formula innuatam.

Ut autem Canonici, alique Choro ad dicti, & præsertim in Cathedralibus, diligenter intersint, & devotè Divina Officia persolvant, remedium efficax est præsentia Episcopi, qui si juxta monitum c. Episcopus de consecr. dist. 3. saltem diebus festis Choro intererit, defectus tollentur, desides erunt providi, incompoti, modesti, & religiosi, Curiores, & Syncopantes fient graves, & metro sonori, ut monet Navar. in Commentar. de oration. c. 5. n. 16. ubi quod ab hac interessentia Episcopus se excusare diebus Dominicis non sit: nam Regis ad exemplum totus componitur Orbis, nec sic inflectere sensus humanos Edicta valent, uti vita Regentis, ut ait gloss. marginalis in cap. magne verb. agitur de vot. & vot. redempt. & ita à loco Sancto removebitur irreligiositas, & laici non vocitabunt ubi est Deus Clericorum; imò sculpere poterit in una Chori parte illud aphorismum D. Augustini -- *Hic versatur in corde, quod versatur in Ore.* Et ex alia versus Hic.

Non vox, sed votum, non musica cordula, sed cor.

Non clamor, sed amor pulsatur in aure Dei.

De suspensione ferenda contenta in cap. consequens est 88. dist.

De negociis Clericis prohibitis, & illicitis plura dixi in par. 1. tit. 5. ad form. 9. & in Append. pag. 357. & seq. & p. 2. tit. 16. ad form. 1. n. 22. Hic autem de pena suspensionis qua coerceri debeant alia pauca addenda sunt. Quare si ex processu ad instantiam Fisci, vel partis constructo constet, aliquem Clericum in sacris constitutum, vel Beneficiatum, esse negociatorem, vel aliquod officium, seu exercitium inhonestum, & illicitum exercere, & Ordinarius velit illum censura suspensionis punire, ad sequentem declaratoriam deveniet.

Præterea tenentur Canonici in habitu Canonicali accedere ad domum Episcopi, & illum associare ad Ecclesiam cum Cappa accedentem, & eundem in reditu comitari, etiam si Ecclesia distet à domo Episcopi.

Episcopi per spatium non solum sexaginta, sed centum sexaginta passuum ut ex Decretis Sacr. Congreg. Rit. declaratum pluries fuisse testantur Gavant. *in manual. Episc. verb. Canonorum munera erga Episcopum* in additione n. 1. 2. 3. & 4. Barb. *de canonic. cap. 32. n. 2. 3. 4. & n. 22. & 23.* Et quatenus renueret (nisi in contrarium immemorabilis consuetudo adesset) posset illos ad huiusmodi obsequium prestandum etiam censuris compellere, per ea quæ latè probat Pignatell. *consult. 83. per*

tot. tom. 5. Cum enim Cæremoniale lib. 1. cap. 15. id fieri per Canonicos mandet, per verbum debent, quod iustum, & parendi necessitatem significat, clement. attendentes, verbo debeant de stat. monach. dubium non est, quin possit hanc vim coactivam exercere, & juris remediis uti. Verum est tamen, quod in hoc Episcopi prudentia potiùs, & suavitas, quam juris rigor effulgere debet: & nunquam excommunicationis remedium adhibere, prout dixi in par. 2. tit. 13. form. 2. n. 10. pag. 43.

Sententiæ Declaratoriæ.

F O R M U L A V I I I.

Viso, & attento processu constructo contra Presbyterum N. inquisitum de licita negociatione (vel de illicito exercitio) ex quo constat de spretu nostræ monitionis, & de illicita negociatione: eoque monito ad dicendum causam, quare non deberet pœnis sacrorum canonum subjici, & nihil quod relevet deducto, eum à Divinis in totum suspendimus, & suspensum declaramus & denunciamus; reservato nobis jure contra eundem ad alias pœnas arbitrarias graviores procedendi, quatenus post intimationem præsentis nostri Decreti à negociationibus (vel illicito exercitio) non desistat, & intimari mandamus.

(N. Vic. Gen.)

N. Actuarium.

S U M M A R I U M.

- 1 Negociatio est triplex æconomica, politica, & lucrativa, & declaratur diviso.
- 2 Clerici pauperes de licentia Episcopi possunt conducere prædia ad colendum, & exercere opera rusticalia, & num. 3.
Dummodo opera non sint sordida, num. 4.
- 3 Clerici etiam si pauperes sint, non locant operas suas ad arandum, vel fodiendum, quia hæc reputantur, inhonestæ: neque in propriis bonis rusticalia agere neglectis muneribus ipsis incumbentibus.

- 6 Clericus Beneficiatus non potest neglectis oneribus Beneficii operas suas locare prætextu paupertatis.
- 7 Opinio glorie præfertur opinioni alterius Doctoris.
- 8 Referuntur objecta Parochorum, qui missam Parochialem pro Populo rennuunt applicare, & diluuntur, n. 9. 10. 11. & 12.
- 13 Clerici plura facere possunt, quæ non cadunt sub negociatione illicita, & enumerantur.
- 14 Clerici, qui habent sufficiens Patrimonium, vel Beneficium, aut honestum exercitium non possunt exercere negociationem lucrativam.
- 15 Sacerdos, qui utitur orationibus, vel exorcismis ad depellendos morbos, ab Ecclesia non approbatis, illicitè agit